

16/2/1980

El llenguatge

Creure convenient

Dues proposicions com Hem trobat el llibre que vas perdre i Hem comprat el llibre que vas manar, tenen, aparentment, una mateixa estructura, però difereixen pel fet que la segona és una construcció elíptica. Enunciada completament seria Hem comprat el llibre que vas manar comprar. En la primera, el terme relatiu que, que introdueix la subordinada, amb el grup nominal el llibre com a antecedent, representa el complement directe de perdre. En canvi, en la segona, aquest mateix relatiu és el complement directe d'un verb sobreentès, comprar, el qual, al seu torn, representa el complement del verb enunciat explícitament, manar.

En conseqüència, al costat d'una proposició com Va prendre les mesures que va creure convenientes en fóra possible una altra de semblant —i, de fet, amb sentit idèntic—, amb el mot final, l'adjectiu convenient, revestint la forma del singular: Va prendre les mesures que va creure convenient: En la primera d'aquestes dues proposicions s'indica que qui va prendre les mesures va creure que aquestes mesures eren convenientes. Es, també, una proposició elíptica, que enunciada completament seria: Va prendre les mesures que va creure convenient de prendre. En... les mesures que va creure convenientes, aquest adjectiu en plural és el terme predicatiu del complement del verb creure, complement representant pel relatiu que; en... les mesures que va creure convenient (sing), cal interpretar el conjunt creure convenient com una locució verbal —equiparable, per exemple, a voler—, i la proposició, per tant, és susceptible de la mateixa anàlisi que Hem comprat el llibre que vas manar.

Caldria determinar, però, en quins casos és possible aquesta doble construcció, amb l'adjectiu predicatiu en plural i aïhora en singular. Ho és en aquells casos en què el conjunt del verb i l'adjectiu pugui ésser considerat una locució verbal. Admetriem, així, únicament, Va prendre les mesures que va creure necessàries (però no ...que va creure necessari): perquè —segons el nostre criteri, es clar— no atribuïm a creure necessari la categoria de locució verbal.

Albert Jane